

پانِنبرگ: الهیات تاریخی

| آلن گالووی | مراد فرهادپور |

PANNENBERG: Historical Theology
| Allan Douglas Galloway | Morad Farhadpour |

فهرست

۷	پیشگفتار مترجم
۳۳	مقدمه. زندگی و آثار
۳۵	فصل اول. انسان‌شناسی کلامی
۶۳	فصل دوم. وحی به مثابه تاریخ
۷۵	فصل سوم. ایمان و تاریخ
۹۳	فصل چهارم. پس‌زمینه آخرالزمانی عیسی و پیام او
۱۰۷	فصل پنجم. رخداد و معنای رستاخیز
۱۲۷	فصل ششم. مفهوم خدا نزد یهودیان و یونانیان
۱۴۳	فصل هفتم. تثلیث در توحید
۱۶۳	فصل هشتم. عیسی
۱۸۳	فصل نهم. نتیجه‌گیری
۱۹۳	منابع و مأخذ

پیشگفتار مترجم

از دو راه می‌توان با نام ولفهارت پاننبرگ آشنا شد: از طریق مطالعه آثار مربوط به الهیات مسیحی - به ویژه الهیات پروتستان دهه ۱۹۶۰ به بعد - یا از رهگذر قرائت کتاب‌ها و مقالات مربوط به مبحث هرمنوتیک - به ویژه هرمنوتیک فلسفی متاثر از آرای هایدگر و گادامز.

کتاب حاضر به راه نخست تعلق دارد و می‌کوشد توصیفی فشرده و جامع از الهیات پاننبرگ به دست دهد. این کتاب جزئی از «مجموعه متفکران دینی معاصر» است که هدف اصلی آن، به‌گفته پروفسور ه. د. لویس، ویراستار کل مجموعه، ارائه ارزیابی و سنجشی انتقادی از آثار برخی متفکران دینی برجسته و بانفوذ روزگار ماست. طبیعتاً بخش مهمی از مطالب و مضماین کتاب‌های این مجموعه به بحث درباره مفاهیم، مناسک، اصول اعتقادی و آموزه‌های مسیحی اختصاص دارد. به دلیل نسبت خاص الهیات پروتستان با فلسفه عصر جدید، و پیوند هر دو آن‌ها با ذهنی گرایی، سنت تفکر دینی پروتستان رفته‌رفته از محتواهای مشخص و انضمامی آموزه‌های مسیحی دور گشته و به انحصار مختلف کوشیده است تا این محتواها را در نظام‌های فلسفی غیرتاریخی یا گفته‌های معنوی و دینی کلی گرا حل کند. برای بسیاری متألهان لیبرال قرن نوزدهم که از فلسفه و دیدگاه اخلاقی کانت الهام می‌گرفتند، محتوای انضمامی آموزه‌های سنتی مسیحیت در بسیاری موارد معرف خرافه‌پرستی

خداعقلاتی و موجب خجلت و شرم‌ساری بود، درحالی که از دید اخلاق اگریستنسیالیست آن‌ها، مسئله اصلی کشف معنای نمادین این آموزه‌ها در پس محتوا و شکل «اسطوره‌ای» آن‌ها بود. به دلیل سرشت تاریخی الهیات پانز بیگ، کتاب حاضر در جهت عکس این گرایش عمومی حرکت می‌کند، و بی‌تردید این امر برای خواننده غیرمسيحی دشواری‌هایی به همراه خواهد داشت. در ترجمه فارسی تلاش شد تا با افزودن پانوشت‌ها، حتی المقدور، از این دشواری‌ها کاسته شود. البته الهیات پانز بیگ نیز یکسره در تاریخ خلاصه نمی‌شود و مؤلف کتاب نیزکوشیده است تا جنبه‌های فلسفی و متافیزیکی اندیشه او را برجسته سازد. درواقع، بسط توانهای فلسفی نهفته در آرای کلامی پانز بیگ و تأکیدنها در برآمد و ضرورت کشف بنیادی متافیزیکی برای الهیات او حرف اصلی آن گالووی و مهم‌ترین انتقاد او از پانز بیگ است. البته این نکته که بعداً بدان خواهیم پرداخت، جای بحث بسیار دارد. درهحال، درک درست دیدگاه و روش تاریخی پانز بیگ، مستقل از فهم چگونگی اعمال این روش و نتایج حاصل از آن، ناممکن است. نباید از یاد برد که تفکر تاریخی پانز بیگ نیز نظری فلسفه تاریخی هگل، مستقیم و غیرمستقیم، ملهم از اندیشه و ایمان مسیحی است؛ پیوند دیالکتیکی الهیات و تاریخ حاکی از جدایی ناپذیربودن این دوسویه متمایز در متن تفکر دینی است. از این‌ها گذشته، معنا و ارزش هرمنوتیک، نهایتاً در همدلی، همدردی و فهم دیگری خلاصه می‌شود. بنابراین، خواننده‌ای که جویای حقیقت است، باید براهین کلامی پانز بیگ در باب تثیل و تجسس و... را، درست همانند براهین فلسفی او در باب هستی شناسی و معرفت وغیره، بدقت دنبال کند.

در یگانه پانوشت فصل آخر کتاب، گالووی به سرعت و گذرا به این نکته اشاره می‌کند که سویه هرمنوتیکی اندیشه پانز بیگ را صرفاً غیرمستقیم و ضمنی مورد بررسی قرار داده است، زیرا «تلخیص و توصیف موجز این جنبه از کار او بسیار دشوار است». نحوه بیان این نکته حاکی

از آن است که این عذر و بهانه حتی از دید خود او نیز چندان موجه نیست. پرداختن به «جنبه هرمنوتیکی» الهیات پانز بیگ - به ویژه تشریح موارد توافق و اختلاف نظر او با هرمنوتیک فلسفی گادامر - قدر مسلم می‌توانست به شناخت بهتر آرای پانز بیگ یاری رساند. نادیده‌گرفتن این جنبه هرمنوتیکی یکی از عوامل مهم بروز خطاهایی است که در بخش پایانی این مقدمه بدان‌ها خواهیم پرداخت. موضع اصلی گالووی در مورد فقدان زیرینایی متافیزیکی نیز عیقاً متأثر از همین غفلت است. با این‌همه، نباید از یاد برد که کتاب حاضر جزئی از یک مجموعه است و در این‌گونه مجموعه‌ها معمولاً حجم کتاب و نحوه ارائه مطالب، از قبل بنابر اهداف مجموعه و نیاز مخاطبان، تعیین می‌شود. به علاوه، کتاب در رسال ۱۹۷۳، یعنی در ابتدای تحول موسوم به «چرخش هرمنوتیکی» و رواج مفاهیم و مباحث مربوط به هرمنوتیک، نوشته شده است. در ادامه این نوشته خواهیم کوشید تا با پرداختن به رابطه الهیات و هرمنوتیک و تحول تاریخی آن، این نقص راحتی المقدور جبران کنیم؛ هرچند که نادیده‌گرفتن محسان کتاب گالووی در مقام توصیفی موجزو و جذاب از الهیات پانز بیگ که توانسته است در فضایی محدود، بخش اعظم استدلال و موضع کلامی اورا با زبانی گویا و رسابازی کند، عین بی‌انصافی است.

هرمنوتیک به لحاظ تاریخی دارای دو سرچشمه متمایزبود: یکی عرفی و دیگری دینی. در هر دو مورد، وجود فاصله تاریخی و نیاز به غلبه بر آن به قصد فهم مton متعلق به گذشته، توصل به هرمنوتیک را ضروری ساخت. برای عصر رنسانس، مسئله اصلی قرائت و تفسیر و فهم متون به جامانده از عهد باستان و میراث فرهنگی یونان و روم بود. ظهور نهضت اصلاح دینی (رiformاسیون) نیز تفسیر و فهم کتاب مقدس را به مسئله و نیازی حاد بدل ساخت. بدین ترتیب، نیازها و علایق دینی و فرهنگی موجب شد تا از آغاز عصر جدید دو جریان با سنت هرمنوتیکی، یعنی هرمنوتیک کلامی و هرمنوتیک ادبی، به موازات و در کنار یکدیگر بسط و تحول یابند. بدین‌ین این دو سنت در طول